

Danske transportvirksomheder har krav på at få tysk vejafgift tilbage – men det haster

EU-Domstolen afsagde den 28. oktober 2020 dom i en præjudiciel afgørelse om fortolkningen af de EU-retlige regler om vejbenyttelsesafgift i en sag mellem en polsk transportvirksomhed og de tyske myndigheder. Spørgsmålet i sagen var, om Tyskland var berettiget til at inddrage udgifter til det nationale færdselspoliti i beregningen af afgiften for tunge køretøjers anvendelse af det tyske vejnet (den såkaldte vejafgift). EU-Domstolen kom frem til, at den opkrævede afgift var for høj, idet udgifter til færdselspolitiet ikke kunne anses for at udgøre ”infrastrukturomkostninger” i henhold til det bagvedliggende EU-direktiv nr. 1999/62, som ændret ved direktiv nr. 2006/38.

Omkostninger til færdselspoliti?

Ifølge den tyske domstol, der havde forelagt sagen for EU-Domstolen, har politiets aktiviteter ikke til formål at sikre infrastrukturens funktion – snarere at påse, at trafikanter overholder færdselslovgivningen og drage konsekvenser af eventuelle overtrædelser heraf. I direktiv nr. 1999/62 som ændret ved nr. 2006/38, fremgår det af artikel 7, stk. 9, at vejafgifter skal bygge på princippet om, at kun infrastrukturomkostninger skal dækkes.

Spørgsmålet for EU-Domstolen gik derfor ud på, om den afgift, der bliver opkrævet for tunge køretøjers benyttelse af det tyske vejnet, beregnes i overensstemmelse med EU-direktiv nr. 1999/62 og nr. 2006/38 om afgifter på tunge godskøretøjer for benyttelse af visse infrastrukturer. EU-Domstolen kom frem til, at Tyskland i strid med de bagvedliggende EU-direktiver havde opkrævet afgift til dækning for udgifter til det nationale færdselspoliti.

I sagen fastslog EU-Domstolen, at der i forbindelse med fastsættelsen af den tyske vejafgift udelukkende skal tages højde for infrastrukturomkostninger, dvs. anlægsudgifter og omkostninger til drift, vedligeholdelse og udvikling af det pågældende infrastrukturnet. Omkostningerne til færdselspolitiets aktiviteter angik ifølge EU-Domstolen (og generaladvokaten) Tysklands udøvelse af sine offentligretlige beføjelser og ikke den tyske stats ansvar som motorvejsinfrastrukturforvalter. Omkostningerne til politivirksomhed kunne derfor ikke ifølge EU-Domstolen medregnes i vejafgiften.

Denne nye afgørelse kommer i kølvandet på EU-Domstolens dom af 18. juni 2019 i en traktatbrudssag mod Tyskland om den (dåværende) tyske opkrævning af vejafgift hos udenlandske bilister med personbiler. EU-Domstolen kom også i denne sag frem til, at Tyskland havde tilsidesat sine EU-retlige forpligtelser. Problemet i denne sag var, at tyske bilister samtidig blev fritaget for at betale en tilsvarende afgift til dækning af Tysklands infrastrukturomkostninger. Dette udgjorde en diskriminerende og retsstridig foranstaltning.

Anbefaling

Mange danske transportvirksomheder, der har betalt vejafgiften, har krav på refundering af den uretmæssigt opkrævede del. Der skal imidlertid reageres hurtigt, da kravene på refundering hurtigt forældes.

ULLA FABRICIUS
ADVOKAT (H), PARTNER

(+45) 77 40 10 12
UF@NJORDLAW.COM